

prof. dr hab. Katarzyna Rymarczyk
Dziedzina sztuki muzyczne, dyscyplina artystyczna wokalistyka
Akademia Muzyczna imienia Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Zleceniodawca opinii Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi,
z dnia 26.08.2019r.

Opis pracy doktorskiej i nagranych dzieła podjęto na podstawie pisma Dziekana Wydziału Wokalno – Aktorskiego prof. dr. hab. Urszuli Kryger z dnia 09.09.2019r. oraz Uchwały Rady Wydziału Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi z dnia 24.09.2015r. w sprawie wszczęcia, na wniosek mgr. Krzysztofa Kracińskiego z dnia 24.09.2015r. , na podstawie artykułu 11 i Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14.03.2003r. (z późniejszymi zmianami) przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej wokalistyka.

Do zlecenia dołączono:

Protokół posiedzenia Rady Wydziału Akademii Muzycznej w Łodzi z dnia 28.06.2018r. na której zaakceptowano zmianę tematu rozprawy doktorskiej mgr. Krzysztofa Kracińskiego w dyscyplinie artystycznej wokalistyka.

Nowe brzmienie tematu: “Wprowadzenie do intepretacji wschodnioeuropejskiej pieśni romantycznej na przykładzie wybranych liryk wokalnych Michaiła Glinki”

PODSTAWOWE DANE O KANDYDACIE

Mgr Krzysztof Kraciński edukację muzyczną rozpoczął w wieku siedmiu lat w klasie skrzypiec, jednocześnie z nauką w szkole podstawowej. W roku 2004 uzyskał dyplom w klasie fortepianu w Szkole Muzycznej I stopnia.

Edukację wokalną zaś rozpoczął w Szkole Muzycznej II stopnia, a już w 2007 roku został finalistą Konkursu Wokalnego im. Barbary Kostrzewskiej w Rzeszowie.

W latach 2008-2011 studiował w Akademii Muzycznej w Łodzi na Wydziale Wokalno Aktorskim, gdzie otrzymał dyplom licencjata, a następnie kontynuował studia II stopnia i w roku 2013 uzyskał tytuł zawodowy magistra sztuki. W roku akademickim 2013/2014 był słuchaczem studiów doktoranckich, gdzie pracował nadal pod kierunkiem swego pedagoga śpiewu prof. dr. hab. Ziemowita Wojtczaka.

Podczas studiów brał udział w kursach wokalnych w zakresie kameralistyki wokalnej oraz kantatowo – oratoryjnej u takich pedagogów jak: Ch.Elsner, R. Weninger, U. Reineman, B. Makal i inni.

Jego debiut sceniczny to rola Czanga w operetce “Kraina uśmiechu” Fr. Lehara w Teatrze Muzycznym w Łodzi. Mgr Krzysztof Kraciński prowadzi szeroką działalność artystyczną w postaci koncertów estradowych szczególnie na terenie Łodzi i województwa. W repertuarze swym posiada ok. 200 pieśni, w tym kilka cykli.

Niezależnie prowadzi również działalność naukową, wygłaszając referaty na konferencjach naukowych i sesjach naukowych. Szczególne zainteresowanie recenzenta budzi temat - “Piękno i brzydota współczesnych realizacji operowych”, wygłoszony na Interdyscyplinarnej Konferencji Naukowo – Warsztatowej.

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca Pana mgr. Krzysztofa Kracińskiego pt. “Wprowadzenie do interpretacji wschodnioeuropejskiej pieśni romantycznej na przykładzie liryk wokalnych Michaiła Glinki” składa się z części teoretycznej, w której zawarte są cztery zasadnicze rozdziały, a one zawierają wiele punktów i podpunktów.

Pierwszy rozdział to próba definicji pojęcia interpretacji i określenie związków słowno – muzycznych pieśni,

Drugi rozdział to krótka biografia Michaila Glinki i historyczne uwarunkowania romansów muzycznych kompozytora.

Trzeci rozdział to Glinka śpiewak i pedagog oraz Jego tendencje kompozytorskie związane z podróżami do krajów zachodnich Europy.

Czwarty rozdział to omówienie realizacji wybranych (czternastu) liryk wokalnych.

Praca teoretyczna przewodu napisana jest ze szczególną starannością. Autor sięga do wielu źródeł i cytuje wiele wypowiedzi znanych ludzi sztuki.

Obszerna biografia wskazuje na duże zainteresowanie autora tematem i dociekliwością w uzasadnieniu szczegółów.

Autor pracy nie ustrzegł się jednak kilku nieprawidłowości w postaci braku lub błędnego stosowania interpunkcji, co spowodowało zmianę znaczenia poruszanego problemu. Nie obyło się również bez kilku tzw. literówek. Zauważyć również należy, że podając nazwę Wydziału Wokalno – Aktorskiego, należy traktować jako nazwę własną i pisać z dużej litery (Wydział).

Pieśni M.Glinki to bogactwo form i nastrojów, to stylizowane melodie ludowe oraz smutne, melancholijne – typowe dla rosyjskiego romansu elegie. Bardzo istotnym elementem był dobór tekstu do Jego pieśni. Korzystał bowiem z utworów Puszkina, Lermontowa, Tołstoja i wielu innych znakomitych twórców słowa, co stawiało kompozytorowi duże wymagania muzyczne, emocjonalne i dynamiczne.

Z doświadczenia scenicznego wiemy, że utrzymanie w całym recitalu nastroju oraz właściwej narracji tekstu literackiego jest niezwykle trudnym zadaniem.

Wybór pieśni kompozytora rosyjskiego nie jest przypadkowy, bo jak zwierza się autor niniejszej pracy, liryka wschodu, a szczególnie rosyjska jest mu szczególnie bliska. Nagrane na nośniku CD czternaście pieśni Michaiła Glinki stanowi trzon przewodu doktorskiego w/w autora.

Dobra znajomość języka rosyjskiego jest z pewnością dużym walorem w prezentacji dzieła, przez co wykonawca bardzo dobrze akcentuje znaczenie słów i autentyczność emocjonalną w muzyce.

Wykonawca dysponuje głosem basowym o ciepłej barwie i wrodzonej muzykalności. Młody wiek śpiewaka jest wyraźnie słyszalny, ale daje nadzieję na rozwój i zdobywanie doświadczenia, bowiem nie ma granic w osiąganiu nowych barw i interpretacji utworów muzycznych.

Z pieśni Glinki najczęściej wykonywane są: “Samnienije” i “Ja pomniu czudnoje mgnawienije”.

Na szczególne wyróżnienie zasługuje właśnie pieśń “Ja pomniu czudnoje mgnawienije” i “Mepu”.

Wykonawca uzyskał w nich śpiewność melodyki i naturalność wypowiedzi.

Transponowane pieśni nie zawsze zachowują walory pierwotne, często tracą barwę i możliwość wybrzmienia ważnego tekstu muzycznego.

Analizując zaś wokálną stronę wykonawcy, należy zwrócić uwagę na atak dźwięku (od dołu z podciąganiem do właściwej pozycji głosu) oraz zbyt “otwartej góry”

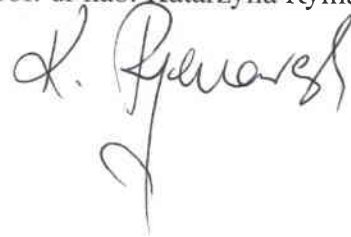
Bardzo cenną cechą jest współpraca śpiewaka i pianisty z dr Katarzyną Sajdak – Widera w prowadzeniu narracji słowno – muzycznej.

KONKLUZJA

Praca doktorska w postaci zapisu fonograficznego pieśni i opisu dzieła artystycznego stanowi dowód szerokiej znajomości tematu mgr. Krzysztofa Kracińskiego i przyczynia się do wzbogacenia wiedzy o literaturze rosyjskiej oraz utrwała właściwą interpretację pieśni opisywanego kompozytora, spełnia więc wymagania art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14.03.2003r.

Wnioskuje o przyjęcie powyższej pracy

prof. dr hab. Katarzyna Rymarczyk

Bydgoszcz, dn. 22 listopada 2019r.